

A VERS, MONDJUK RÁ, MAGÁTÓL DUZZAD

F A R K A S I S T V Á N

1.

gyakran verseket álmodok
azután felébredek
szemeim még csukva, a vers
lüktet bennem
majd felkelek és úgy
csipásan, kócosan
pizsamában
a trafikhoz rohanok
ceruzát, noteszt veszek
hazaérve a semmibe meredek
korcs szavak égnek a papíron

2.

dohosak, szürkék, torzszülöttek
igazságaim
ezért gyermekké válok
hazudok
ízlelgetem a színeket, illatokat
homokverseket építek
magamnak
új igazságokra bukkanok
boldog vagyok

3.

ma míg az éjjeli lámpa zsinórját toldozgattam
rábukkantam a szóra
mely után már húsz éve koslatok
pókhálóbéklyóban fetrengett
porosan, sebhelyesen
lázalomtól dideregve
megmosdattam, bepólyáztam
gyógyfüvekkel etettem
orgonafát szerkesztettem
belőle
midőn kivirágzott
rájöttem
ez a szó nem az a szó
holnap a kaput javítom